

deri, som jeg paaskønner, ikke alene den, at vi faa Summen forhøjet fra 2¹/₂ til 3 Mill. Kr., men ogsaa enkelte andre, f. Eks. Ændringen til § 9, hvorefter der til Grundbyrder ikke henregnes Skatter til Staten og Kommunen, Tiender og Bankhæftelser. Det er et Forhold, som har forvoldt Kommissionerne adskillige Bryderier, fordi disse Bankhæftelseshistorier ere saa vanskelige at komme til Bunds i — dem ville vi nu slippe for. Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) sympatiserer jeg selvfølgelig i høj Grad med det, og jeg vilde have ønsket, at vi havde faaet Forslaget vedtaget og tiltraadt af den højtærede Minister i Udvalget. Men da det nu har stillet sig saaledes, at Ministeren ikke har ment at turde gaa med til en Forhøjelse til 4 Mill. Kr., og jeg ikke paa Forhaand kan være overbevist om, at det vil være nødvendigt at have en saa stor Sum til Raadighed, vil jeg ikke nu ved 3die Behandling optage en stor Debat om dette Spørgsmaal, thi jeg vil ikke udsætte mig for, at det om nogle Aar kunde komme til at hedde sig, at den Forhøjelse var aldeles unyttig og ubrugelig, fordi det viste sig, at der ikke var Trang til saa stor en Sum. Derfor har jeg ikke stemt for det ærede Medlems Forslag, men anbefaler, at man slutter sig til det af Ministeren stillede Forslag, dog med det Forbehold, at skulde det under det videre Arbejde med denne Lov vise sig, at den til Raadighed stillede Sum ikke var nær tilstrækkelig, da at arbejde hen til — og det antager jeg alle ville — hvis det er muligt, senere at faa Summen forhøjet. Jeg antager, at den højtærede Minister ogsaa vil stille sig paa vor Side og se om muligt — og det maa dog være muligt for Staten at tilvejebringe saa mange Penge — at yde, hvad der er nødvendigt for at faa denne Lov til at virke saa vel-signelsesrigt som muligt. Vi kunne ikke vide, om den nu vedtagne Sum vil slaa til, og med dette Forbehold om en senere Forhøjelse skal jeg anbefale at stemme for den højtærede Ministers Forslag.

Reventlow: De fleste af den højtærede Minister stillede Ændringsforslag ere kun reaktionelle. Kun Ændringsforslagene under Nr. 8 og 9 have væsentlig Betydning. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette en Tak til den højtærede Minister, fordi han har stillet disse 2 Ændringer, der vel ikke forandre Lovens

Princip, men for en stor Del dens Karakter, idet de udvide Rammen for dens Virksomhed og derved gøre den i høj Grad bedre, end den ellers vilde have været. Det kan jo ikke nægtes, at en Forhøjelse fra de tidligere 2 Mill. til 3 Mill. spiller en væsentlig Rolle. Det skal i Forbindelse med Ændringsforslaget under Nr. 9 nok ogsaa vise sig at være tilstrækkeligt. Gaar man til at forlange mere i dette Øjeblik, kan man vist risikere at lægge Loven Sten i Vejen, hvad jeg ikke anser for rigtigt; det vilde være en Skuffelse for mange, hvis der nu i den sidste Time skulde beredes Lovforslaget Hindringer. Jeg tilraader derfor at vedtage disse Ændringer, og som Forholdene for Øjeblikket ere, ikke at gaa videre. Overhovedet kan jeg acceptere Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, og det saa meget mere — hvilket er i Konsekvens med mine Udtalelser ved 1ste Behandling — som der i § 7 er vedtaget den Ændring, at et enkelt Ord „undtagelsesvis“, som beredte os betydelige Vanskeligheder i vor Provins, nu er bleven slettet.

En lille Henstilling turde jeg maaske rette til den højtærede Landbrugsminister. I Lovens § 17 er det paabudt Kommissionerne at foretage et Syn hvert tredje Aar paa de Huse, som ere blevne overladte Landarbejderne. Det vil vist være hensigtsmæssigt saavel for Kommissionerne, der skulde foretage dette Syn, som ogsaa med Hensyn til fremtidige Forandring i denne Lov, at dette Syn blev regleret noget mere, end det hidtil har været. Jeg vilde ønske, at den højtærede Landbrugsminister vilde lade forfatte et Skema, hvorefter dette Syn kunde foretages, saaledes at dette Skema indeholdt Rubrikker for hver enkelt Oplysning, det kunde være hensigtsmæssigt at faa. Jeg kom til at tænke derpaa, da Kommissionerne fra Landbrugsministeriet fik Opfordring til at give Indberetninger om de foretagne Syn. En saadan Indberetning vilde faa en ganske anderledes oplysende Karakter, hvis Synet blev foretaget ensartet rundt om i Landet, saa at man af Indberetningen kunde se, paa hvilke Punkter der med Hensyn til disse Huse havde været Fremgang og paa hvilke Tilbagegang. Ved Siden af disse enkelte Punkter kunde der da ogsaa forbeholdes Kommissionerne en Rubrik, hvori de kunde gøre andre oplysende Bemærkninger. Jeg er overbevist om, at man ogsaa indenfor Regeringen senere vil sætte Pris paa at besidde saadanne Oplysninger, som Rigsdagen saa kunde bearbejde, for